

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:	Pf.II.20.113/2024/4.
Az I.r. felperes:	Felperes1 (Cím2)
A II.r. felperes:	Felperes2 (cím4)
A III.r. felperes:	Felperes3 (Cím2)
A IV.r. felperes:	Felperes4 (Cím2)
Az V.r. felperes:	Felperes5 (Cím2)
A felperesek képviselője:	Dr. Leveleki Róbert ügyvéd (cím24)
Az alperes:	Alperes1 (Cím1)
Az alperes képviselője:	Dr. Kiss István András kamarai jogtanácsos (Cím1)

Beavatkozó: Alperesi beavatkozó1

(cím22)

A beavatkozó képviselője: dr Varga Noémi Ügyvédi Iroda

(cím23;

ügyintéző: benyújtó1 ügyvéd)

A per tárgya: sérelemdíj, kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

26.P.20.229/2022/63.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 64. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és mellőzi az elsőfokú bíróság azon rendelkezését, mely szerint az alperes 2022. április 1-től évente a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett infláció mértékével növelt összegben köteles teljesíteni havi járadékfizetési kötelezettségét.

Mellőzi az alperest 1.395.000,- (egymillió-háromszázkilencvenötezer) Ft feljegyzett illeték állam javára fizetésére kötelezést, egyidejűleg megállapítja, hogy a teljes feljegyzett kereseti illetéket, 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) Ft-ot az állam visel.

A feljegyzett 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az I. r. és a II. r. felperes házastársak, az I. r. felperes korábbi házasságából született négy gyermeket: néhai személyt, a III.r., IV.r. és V.r. felpereseket a saját háztartásukban nevelték. Az I.r. felperes és családja, valamint a beavatkozó és családja egy korábbi sérelem miatt rossz viszonyban álltak egymással. 2022. február 26. napján egy utcai találkozás során az I. r. felperes családja és a beavatkozó között először verbális konfliktus alakult ki, majd a beavatkozó a járművével – melyre kötelező felelősségbiztosítással nem rendelkezett - néhai személyt elgázolta, aki súlyos, életveszélyes sérüléseket szerzett, majd életét veszítette, míg a balesetben az V. r. felperes zúzódásos sérüléseket szenvedett.

[2] A perbe az alperes pernyertessége érdekében avatkozott be a beavatkozó.

[3] A felperesek az alperest az I. r. felperes részére 11.000.000,- Ft sérelemdíj, valamint 2022. április 1. napjától kezdődően véghatáridő nélkül 5.000,- Ft/hó járadék megfizetésére kérték kötelezni azzal, hogy a járadék összege évente a KSH által közzétett infláció mértékével növekszik. Kérték továbbá az alperest a II. r. felperes részére 11.500.000,- Ft, a III. r. és a IV. r. felperes részére személyenként 4.500.000,- Ft, az V. r. felperes részére 6.500.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezni. Keresetük jogalapjaként megjelölték a kötelező gépjárműfelelősség biztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (Kgf.b. tv.) 12. §, 28. § (1) bekezdését és 35. § (1) bekezdését, a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 3. § (1) bekezdés c) pontját, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:535. § (1) bekezdését, 6:539. § (1) bekezdését, 6:527. § (1) és (2) bekezdését, 6:532. §-át, 6:534. § (1) bekezdését, 2:42. § (1), (2) bekezdését, 2:43. § a-b) pontját, és 2:52. §-át, 2:53. §-át, a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény 1. és 2 §-át, illetőleg a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény 124. § (2) bekezdését.

[4] Az I.r. felperes a járadékigénye kapcsán arra hivatkozott, hogy a balesetben elhunyt fia sírját legalább hetente meglátogatják, olyankor virágot is visznek, a sírt rendszeresen gondozzák, karbantartják. Ezen költségek fedezésére szolgál az igényelt havi 5.000,- Ft járadék azzal, hogy azt indokolt minden évben az infláció mértékével növelni.

[5] Az alperes a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben történő marasztalását kérte. A sérelemdíj iránti kereset mellett vitatta a sír látogatására és gondozására alapított járadék iránti igényt is. Álláspontja szerint ez a kegyeleti jog gyakorlásával összefüggő költségekre terjed ki és nem áll közvetlen okozati összefüggésben a károkozó magatartással, hanem nagymértékben függ a kegyeleti jog gyakorlására jogosult személyek beállítottságától is, továbbá nem minősíthető olyan szükséges és indokolt költségnek, amelyek a károkozóra áthárítható lenne. Hivatkozott arra is, hogy az idő múlásával a temetőbe járás gyakorisága is csökken a kezdeti mértékhez képest.

[6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. r. felperesnek 11.000.000,- Ft sérelemdíjat, valamint 2022. április 1. napjától kezdődően véghatáridő nélkül havi 5.000,- Ft járadékot minden hónap 10. napjáig azzal, hogy annak összege évente a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett infláció mértékével növekszik. Kötelezte az ítélelethozatalig lejárt 120.000,- Ft járadék megfizetésére is az I. r. felperes részére. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a II. r. felperesek 11.000.000,- Ft, a III. r., a IV. r. és az V.r. felpereseknek személyenként 4.500.000,-

sérelemdíjat, valamint a felpereseknek mint egyetemlegesen jogosultaknak 1.430.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 93.925,- Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 1.395.000,- Ft feljegyzett illetéket, míg 105.000,- Ft illetéket az állam visel. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 567.025,- szakértői költséget, míg 42.675,- Ft szakértői költséget az állam visel.

[7] Határozata indoklásában kifejtette, hogy az alperes nem vitatta a felperesek által előadott tényállást, továbbá azt sem, hogy a kártalanítási számla kezelőjeként az érvényes szerződéssel nem rendelkező gépjármű által okozott károkért helytállni tartozik, azaz a követelés jogalapját sem, így a törvényszék a bizonyítást a sérelemdíj, illetve a járadékigény összecszerúsége körében folytatta le.

[8] A járadékigényt a Ptk. 6:527. § (2) bekezdés alapján bírálta el. Valósnak találta a felperesek azon előadását, hogy legalább hetente, de inkább napi szintén látogatják a néhai sírját, ezért álláspontja szerint a havi 5.000,- Ft költség nem tekinthető eltúlzottnak a jelenlegi ár- és értékviszonyokra is figyelemmel.

[9] A felperesek pernyertességének arányát 93%-ban határozta meg, ezért a felperesek teljes személyes költségmentessége folytán feljegyzett 1.500.000,- Ft kereseti illeték 93 %-a, azaz 1.395.000,- Ft megfizetésére az alperest kötelezte az állam javára.

[10] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében az alperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 383. § (2) bekezdés alapján annak megváltoztatásával az I.r. felperes részére megítélt 5000,- Ft/hó járadékösszeg éves hivatalos infláció mértékével való növelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést és az alperes 1.395.000,- Ft eljárási illetékre való kötelezésének mellőzését kérte.

[11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:522. § (1) bekezdésének és a 6:535. § (1) bekezdésének a teljes kártérítés elvéről és a veszélyes üzemi felelősség szabályairól szóló rendelkezéseit tévesen értelmezve, jogszabályba ütköző módon kötelezte őt a felperes részére megítélt 5000,- Ft/hó járadékösszeg éves hivatalos infláció mértékével való növelt összeg megfizetésére. Az infláció hatásai ugyanis figyelmen kívül hagyandóak a járadékszerű kártérítési igények megállapításakor, az infláció az alperes (és a károkozó) magatartásán kívül álló okokból következik be, az nem a veszélyes üzemi tevékenység folytatásából ered, nem annak eredménye, azzal nem áll ok-okozati összefüggésben, s így a teljes reparáció elvének körén, valamint alperes kártérítési kötelezettségének terjedelmén kívül esik. A károkozó, és a helyette a kárkifizetést megelőlegező alperes járadékként csakis a károkozó által okozott károk megtérítésére köteles, az egyéb okból bekövetkezett hátrányt a károsult az alperestől nem követelheti. Mivel az inflációs hatás mindenkit érint, jogszabály pedig ún. indexálási kötelezettséget nem ír elő, ezért a járadékfizetési kötelezettség vonatkozásában sem vehető figyelembe automatikusan az inflációs hatás. Az inflációkövető járadékban való marasztalásra az uralkodó bírósági gyakorlat szerint sincs lehetőség (Győri Ítéltábla Pf.I.20.164/2008/8., Legfelsőbb Bíróság Fpk.VIII.37.107/1998/2., Fpkf.VIII.32.503/1999/8., Kúria Pfv.III.20.875/2011/6., Kúria Pfv.20.559/2021/11.[BH 2022.152]).

[12] Előadta továbbá, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés d) pontja és az Itv. 4. § (1) bekezdés sérelmével kötelezte a törvényszék a kereseti illeték 93%-a megfizetésére. Az elsőfokú eljárásban csatolt iratokból kitűnően a Alperes1 egyesületi formában működő civil szervezet, gazdasági tevékenységet nem folytat és fő tevékenységként nem is folytathat, profitszerzésre irányuló törekvése nincsen, ennek megfelelően vállalkozási tevékenységből származó jövedelem után társasági adó fizetésére, illetőleg költségvetési befizetésre nem kötelezett, így teljes személyes illetékmentességet élvez.

[13] A felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[14] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül, a 370. § (1) bekezdés értelmében a fellebbezés korlátai között bírálta el, így az nem érintette az elsőfokú ítéletnek az alperest sérelemdíj és havi 5.000,- Ft járadék fizetésére kötelező, továbbá a felperesek keresetét részben elutasító rendelkezéseit, valamint a perköltség fizetésére vonatkozó döntését.

[15] A fellebbezés a következők miatt alapos.

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a felek jogvitájában alkalmazandó Ptk. 6:527. § (2) bekezdése szerint a jövőben rendszeresen felmerülő károk megtérítésére a bíróság időszakonként visszatérően előre fizetendő, meghatározott összegű járadékot is meghatározhat. Tévedett viszont, amikor az alperest 2022. április 1-től a hivatalos infláció mértékével növelt összegben kötelezte a havi költségpótló járadék megfizetésére.

[17] A jelen perben a Kgtb. tv. 12. §, 28. § (1) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerinti helytállási kötelezettség az alperest a Ptk. 6:535. § (1) bekezdése szerinti, a fokozott veszéllyel járó tevékenység folytatásából eredő károkért terhelte. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy az infláció az alperesen és a károkozó beavatkozó jogellenes magatartásán kívül álló okból következik be, és így a teljes reparáció elvének körén kívül esik.

[18] Másrészt a bírói gyakorlat egységes abban, hogy az infláció éves emelkedése önmagában nem adhat alapot a megítélt járadék felemelésére [Győri Ítéltábla Pf.20.030/2014/4., Legfelsőbb Bíróság Fpk.VIII.37.107/1998/2., Fpkf.VIII.32.503/1999/8., Kúria Pfv.III.20.875/2011/6. Kúria Pfv.20.559/2021/11. (BH 2022.152)], mivel az inflációs hatás mindenkit érint, jogszabály pedig indexálási kötelezettséget nem ír elő. Ezért az alperest terhelő járadékfizetési kötelezettség vonatkozásában sem vehető figyelembe automatikusan az inflációs hatás, mert ez érdemben lényegében azt eredményezné, hogy az infláció önmagában is indokolná - automatikusan, külön erre irányuló igény előterjesztése és a körülmények változásának vizsgálata nélkül is - a járadék felemelését. Erre tekintettel az ítéltábla mellőzte az elsőfokú bíróság azon rendelkezését, mely szerint az alperes 2022. április 1-től a hivatalos infláció mértékével növelt összegben köteles teljesíteni havi járadékfizetési kötelezettségét.

[19] Az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte az alperest a kereseti illeték pervesztességéhez igazodó hányada állam javára való megfizetésére. Az Itv. 4. § (1) bekezdés

értelmében az illeték fizetésére egyébként kötelezett mentessége (személyes illetékmentesség) esetén az illetéket a mentes féltől nem lehet követelni. Az alperes a perben csatolta a Fővárosi Bíróság bejegyző végzését és a MABISZ főtitkárának az Itv. 5. § (2) bekezdés szerinti nyilatkozatát, amivel igazolta, hogy az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján egyesületként személyes illetékmentesség illeti meg. Miután az elsőfokú bíróság a 26.P20.229/2022/2. végzésével a felpereseknek személyes költségmentességet engedélyezett, a kereseti illeték a Pp. 102. § (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[20] Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[21] A másodfokú eljárásban az alperes bizonyult pernyertesnek. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperesek személyes költségmentessége folytán az állam viseli [Pp.363.§, Pp. 102.§ (6) bekezdés].

[22] Az alperes a másodfokú eljárásra perköltséget nem számított fel (Pp. 81. §), ezért arról az ítéltábla a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján nem dönthetett.

Győr, 2024. november 7.

Dr.Szalay Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr.Kovács Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Konarik Attila s.k.
bíró